

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tyrocinium Theologicum

Francolini, Baldassare

Herbipoli, 1710

4. Locus, Pontificum definitiones. Hic multa circa Pontifices.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39295

magis, si decisionem suam mittant ad Summum Pontificem, & ab eo confirmetur; quomodo factum esse in Conciliis Milevitano, & Carthaginensi, constat ex S. Aug. epist. 90. 91. & 92.

Quamvis autem Concilia particularia sint ex se fallibilia, adhuc tamen faciunt argumentum adeò probabile, ut temerarium sit ei non acquiescere, si præsertim ex illis sint, quæ videntur ipso usu Ecclesiæ quodammodo probata, ut Toletana, Bracharenſia, Arelatensis, Hispalensis, &c. Igitur ex his quoque validum argumentum petet Theologus quamvis non ita validum, ut ex Conciliis Oecumenicis.

Quartus Locus Theologicus, Romanorum Pontificum definitiones.

53. **Q**uartum caput diximus esse Summorum Pontificum definitiones. Ut autem horum auctoritatem rectè æstimes, moneo primò: Petrum inter Apostolos jure Divino fuisse post Christi in cœlum ascensum visi-

visibile Ecclesiæ Caput & Principem,
& eodem jure post Petri mortem tales
fuisse, esse, & fore usque ad finem mun-
di Petri successores Romanos Pontifi-
ces.

54. Primum patet ex eo, quòd so-
li Petro dixit Christus Matth. 16. *Tu
es Petrus, & super hanc Petram edificabo
Ecclesiam meam, & porta inferi non præ-
valebunt adversus eam, & tibi dabo cla-
ves Regni cælorum*; eique soli dixit
post resurrectionem, Joan. 21. *Pasce
agnos meos, pasce oves meas*. Et quoties
in Evangelio recensentur Apostoli,
Petrus ponitur primo loco. Soli Pe-
tro facta est prima revelatio Divinita-
tis Christi. Soli Petro à Christo pro-
missa est stabilitas Fidei & Cathedræ.
Petro inter Apostolos primùm appa-
ruit Christus post resurrectionem. Pe-
trus suâ autoritate alios congregavit
ad eligendum, qui Judæ succederet
in Apostolatu. Primus post Spiritûs
Sancti adventum Evangelium prædi-
cavit Judæis. Primum miraculum idem

apud Judæos fecit in Evangelii confirmationem. Primus in Concilio pro legalium cessatione sententiam dixit: Accedit consensus Patrum hunc Petri in Ecclesia Primatum prædicantium, ut videre potes apud Bellarminum, & alios

55. Alterum verò probatur i. quia Christus tradens Petro authoritatem, & formam regendi Ecclesiam, tradidit illam, ut perpetuò duraturam, adeoque ut transmittendam in successores. Hinc Patres semper habuere Romanos Pontifices, ut Petri in Primatu Successores. Quare S. Hieronymus epist. 67. ad Damasum scribens, *Beatitudini tue, id est, Cathedræ Petri communionem consocior.* S. Augustinus epist. 163. *In Romana Ecclesia semper Apostolicæ Cathedræ viguit Principatus.* Et in Concilio Chalcedonensi Patres unanimi voce clamârunt: *Petrus per Leonem locutus est.* & S. Bernardus lib. 2. de considerat. ad Eugenium: *Tu Princeps Episcoporum, Tu potestate Petrus, nec modò*
ovium,

ovium, sed & Pastorum omnium Tu unus Pastor. Alii in partem sollicitudinis, tu in plenitudinem potestatis vocatus es. Et in hoc sensu vocatur Pontifex Romanus universalis Episcopus, quatenus universæ Ecclesiæ curam gerit, non quatenus præter ipsum non sit alius Episcopus. Hinc demum fuit semper ab universis Orbis terrarum Ecclesiis, Fidelium, ipsorumque Episcoporum ad Romanum Pontificem recursus, ut ad supremum & universalem Pastorem.

56. His moti Patres Concilii Florentini, ex Græcis & Latinis conflati magno consensu sic definierunt P. 2. collat 22. *Definimus Sanctam Apostolicam Sedem, & Romanum Pontificem successorem esse B. Petri, Verticis Apostolorum, & verum Christi Vicarium, & totius Ecclesiæ Caput, & omnium Christianorum Patrem & Doctorem existere, & in universum Orbem tenere Primatum, ei que in B. Petro pascendi, regendi, & gubernandi universalem Ecclesiam à Domino nostro*

nostro ꝛesu Christo plenam potestatem traditam esse.

57. Petri autem Successores fuere hactenus, nempe usque ad hunc præsentem annum 1710. ducenti quadraginta sex, quorum hinc seriem subtexam designando annum, quo ad Pontificatum evecti fuere.

S. Linus	67
S. Cletus	78
S. Clemens	91
S. Anacletus	101
S. Evaristus	110
S. Alexander	119
S. Sixtus	130
S. Telesphorus	140
S. Hyginus	152
S. Pius	156
S. Anicetus	165
S. Soter	173
S. Eleutherius	177
S. Victor	192
S. Zephyrinus	201
S. Callistus	219
S. Urbanus	224
S. Pon-	

S. Pontianus	231
S. Anterus	235
S. Fabianus	236
S. Cornelius	251
S. Lucius	253
S. Stephanus	255
S. Sixtus II.	257
S. Dionysius	258
S. Felix	270
S. Eutychianus	275
S. Cajus	283
S. Marcellinus	296
S. Marcellus	304
S. Eusebius	309
S. Melchitades	311
S. Silvester	314
S. Marcus	336
S. Julius	337
S. Liberius	352
S. Felix II.	355
S. Damasus	367
S. Siricius	385
S. Anastasius	398
S. Innocentius	402
S. Zosimus	417
S. Bo-	

S. Bonifacius	418
S. Cœlestinus	425
S. Sixtus III.	432
S. Leo Magnus	440
S. Hilarius	461
S. Simplicius	467
S. Felix III.	483
S. Gelasius	492
S. Anastasius II.	496
S. Symmachus	498
S. Hormisdas	514
S. Joannes I.	523
S. Felix IV.	526
Bonifacius II.	529
S. Joannes II.	532
S. Agapetus	535
S. Silverius	536
Vigilius	537
Pelagius	555
Joannes III.	561
Benedictus	575
Pelagius II.	579
S. Gregorius Magnus	590
Sabinianus	604
Bonifacius III.	607
S. Bo-	

S. Bonifacius IV.	608
S. Deusdedit	616
Bonifacius V.	620
Honorius I.	626
Severinus	640
Joannes IV.	640
Theodorus I.	642
S. Martinus	649
S. Eugenius	654
S. Vitalianus	657
Adeodatus	672
Donus	677
S. Agatho	679
S. Leo II.	682
S. Benedictus II.	685
Joannes V.	686
Conon	687
S. Sergius	688
Joannes VI.	702
Joannes VII.	705
Sisinnius	707
Constantinus	708
S. Gregorius II.	715
S. Gregorius III.	731
S. Zacharias	741

Ste-

Stephanus II.	752
Stephan. III.	752
S. Paulus	757
Stephanus IV.	768
Hadrianus	772
Leo III.	795
Stephanus V.	816
S. Paschalis	817
Eugenius II.	824
Valentinus	827
Gregorius IV.	828
Sergius II.	844
S. Leo IV.	847
Benedictus III.	855
S. Nicolaus	858
Hadrianus II.	867
Joannes VIII.	872
Marinus	882
Hadrianus IV.	884
Stephanus VI.	885
Formosus	891
Bonifacius VI.	896

*Baronius non numerat hunc
inter Pontifices.*

Stephanus VII. 896
Roma-

Romanus	897
Th odorus II.	898
Joannes IX.	898
Benedictus IV.	900
Leo V.	904
Christophorus	904
Sergius III.	905
Anastasius III.	912
Lando	914
Joannes X.	915
Leo VI.	928
Stephanus VIII.	929
Joannes XI.	931
Leo VII.	936
Stephanus IX.	939
Marinus II.	943
Agapetus II.	946
Joannes XII.	956
Leo VIII.	963
Benedictus V.	964
Joannes XIII.	965
Benedictus VI.	972
Donus II.	964
Benedictus VII.	975
Joannes XIV.	984
Boni-	

Bonifacius VII.	985
Joannes XV.	986
Gregorius V.	997
Silvester II.	999
Joannes XVI. dict. XVIII.	1003
Joannes XVIII. dict. XIX.	1004
Sergius IV.	1009
Benedictus VIII.	1012
Joannes XX.	1024
Benedictus IX.	1033
Gregorius VII.	1045
Clemens II.	1046
Damasus II.	1048
S. Leo IX.	1049
Victor II.	1055
Stephanus X.	1057
Nicolaus II.	1059
Alexander II.	1061
S. Gregorius VII.	1073
Victor III.	1087
Urbanus II.	1088
Paschalis II.	1099
Gelasius II.	1118
Callistus II.	1123
Honorius II.	1128
	Inno-

Innocentius II.	1130
Cœlestinus II.	1143
Lucius II.	1144
Eugenius III.	1145
Anastasius IV.	1153
Adrianus IV.	1154
Alexander III.	1159
Lucius III.	1181
Urbanus III.	1185
Gregorius VIII.	1187
Clemens III.	1187
Cœlestinus III.	1191
Innocentius III.	1198
Honorius III.	1216
Gregorius IX.	1227
Cœlestinus IV.	1241
Innocentius IV.	1243
Alexander IV.	1254
Urbanus IV.	1261
Clemens IV.	1265
B. Gregorius X.	1271
Innocentius V.	1276
Hadrianus V.	1276
Joannes XXI.	1276
Nicolaus III.	1277
	Mar-

Martinus I. dictus IV. ex duobus Martinis prædecessoribus.	1281
Honorius IV.	1285
Nicolaus IV.	1288
S. Cœlestinus V.	1294
Bonifacius VIII.	1294
Benedictus X. dict. XI.	1303
Clemens V.	1305
Joannes XXII.	1316
Benedictus XI. dict. XII	1334
Clemens VI.	1342
Innocentius VI.	1352
Urbanus V.	1362
Gregorius XI.	1370
Urbanus VI.	1378
Bonifacius IX.	1389
Innocentius VII.	1404
Gregorius XII.	1406
Alexander V.	1409
Joannes XXIII.	1410
Martinus V.	1417
Eugenius IV.	1431
Nicolaus V.	1447
Callistus III.	1455
	Pius

Pius II.	1458
Paulus II.	1464
Sixtus IV.	1471
Innocentius VIII.	1484
Alexander VI.	1492
Pius III.	1503
Julius II.	1503
Leo X.	1513
Hadrianus VI.	1522
Clemens VII.	1523
Paulus III.	1534
Julius III.	1550
Marcellus II.	1555
Paulus IV.	1555
Pius IV.	1560
B. Pius V.	1566
Gregorius XIII.	1572
Sixtus V.	1585
Urbanus VII.	1590
Gregorius XIV.	1590
Innocentius IX.	1591
Clemens VIII.	1591
Leo XI.	1605
Paulus V.	1605
Gregorius XV.	1621
E	Urba-

Urbanus VIII.	1623
Innocentius X.	1644
Alexander VII.	1655
Clemens IX.	1667
Clemens X.	1669
Innocentius XI.	1676
Alexander VIII.	1689
Innocentius XII.	1691
CLEMENS XI.	1700

58. Ut autem facilius reperias
eum Pontificem, cujus tempus quæ-
ris; proponam hic eos ordine alpha-
betico.

A.

Adeodatus	672
Adrianus I.	772
Adrianus II.	867
Adrianus III.	884
Adrianus IV.	1154
Adrianus V.	1276
Adrianus VI.	1521
Agapetus I.	535
Agapetus II.	946
Agatho	679
	Ale-

Alexander I.	119
Alexander II.	1061
Alexander III.	1159
Alexander IV.	1254
Alexander V.	1409
Alexander VI.	1492
Alexander VII.	1655
Alexander VIII.	1689
Anacletus	101
Anastasius I.	398
Anastasius II.	496
Anastasius III.	912
Anastasius IV.	1153
Anicetus	165
Anterus	235

B.

Benedictus I.	575
Benedictus II.	685
Benedictus III.	855
Benedictus IV.	900
Benedictus V.	964
Benedictus VI.	972
Benedictus VII.	975
Benedictus VIII.	1012
Benedictus IX.	1033

E 2

Be-

Benedictus X. dict. XI.	1303
Benedictus XI. dict. XII.	1334
Bonifacius I.	418
Bonifacius II.	529
Bonifacius III.	607
Bonifacius IV.	608
Bonifacius V.	620
Bonifacius VI.	896

*Baronius non numerat hunc
inter Pontifices.*

Bonifacius VII.	985
Bonifacius VIII.	1294
Bonifacius IX.	1389

C.

Cajus	283
Callistus I.	219
Callistus II.	1123
Callistus III.	1455
Christophorus	904
Clemens I.	91
Clemens II.	1046
Clemens III.	1187
Clemens IV.	1265
Clemens V.	1305
Clemens VI.	1342
Cle-	

Clemens VII.	1523
Clemens VIII.	1591
Clemens IX.	1667
Clemens X.	1669
CLEMENS XI.	1700
Cletus	78
Cœlestinus I.	425
Cœlestinus II.	1143
Cœlestinus III.	1191
Cœlestinus IV.	1241
Cœlestinus V.	1294
Conon	687
Constantinus	708
Cornelius	251
D.	
Damasus I.	367
Damasus II.	1048
Deusdedit	616
Dionysius	258
Donus I.	677
Donus II.	974
E.	
Eleutherius	177
Evaristus	110
Eugenius I.	654
E 3	
Eq.	

Eugenius II.	824
Eugenius III.	1145
Eugenius IV.	1431
Eusebius	309
Eutychianus	275

F.

Fabianus	236
Felix I.	270
Felix II.	355
Felix III.	483
Felix IV.	526
Formosus	891

G.

Gelasius I.	492
Gelasius II.	1118
Gregorius I.	590
Gregorius II.	715
Gregorius III.	731
Gregorius IV.	828
Gregorius V.	997
Gregorius VI.	1045
Gregorius VII.	1073
Gregorius VIII.	1187
Gregorius IX.	1227
Gregorius X.	1271

Gre-

Gregorius XI.	1370
Gregorius XII.	1406
Gregorius XIII.	1572
Gregorius XIV.	1590
Gregorius XV.	1621

H.

Higinus	152
Hilarius	461

Vide O.

I.

Innocentius I.	402
Innocentius II.	1130
Innocentius III.	1198
Innocentius IV.	1243
Innocentius V.	1276
Innocentius VI.	1352
Innocentius VII.	1404
Innocentius VIII.	1484
Innocentius IX.	1591
Innocentius X.	1644
Innocentius XI.	1676
Innocentius XII.	1691

Joannes I. 523

Joannes II. 532

Joannes III. 561

E 4

Joan-

Joannes IV.	640
Joannes V.	686
Joannes VI.	702
Joannes VII.	705
Joannes VIII.	872
Joannes IX.	898
Joannes X.	915
Joannes XI.	931
Joannes XII.	956
Joannes XIII.	965
Joannes XIV.	984
Joannes XV.	986
Joannes XVI. dict. XVIII.	1003
Joannes XVIII. dict. XIX.	1004
Joannes XX.	1024
Joannes XXI.	1276
Joannes XXII.	1316
Joannes XXIII.	1410
Julius I.	337
Julius II.	1503
Julius III.	1550

L.

Lando	914
Leo I.	440
Leo II.	682

Leo

Leo III.	795
Leo IV.	847
Leo V.	904
Leo VI.	928
Leo VII.	936
Leo VIII.	963
Leo IX.	1049
Leo X.	1513
Leo XI.	1605
Liberius	352
Linus	67
Lucius I.	253
Lucius II.	1144
Lucius III.	1181

M.

Marcellinus	296
Marcellus I.	304
Marcellus II.	1555
Marcus	336
Martinus I.	649
Martinus II.	882
Martinus III.	943
Martinus IV.	1281
Martinus V.	1417
Melchiades	311

E s

N. Ni-

N.

Nicolaus I.	858
Nicolaus II.	1059
Nicolaus III.	1277
Nicolaus IV.	1288
Nicolaus V.	1447

O.

Ormisdas	514
Onorius I.	626
Onorius II.	1128
Onorius III.	1216
Onorius IV.	1285

P.

Paschalis I.	817
Paschalis II.	1099
Paulus I.	757
Paulus II.	1464
Paulus III.	1534
Paulus IV.	1555
Paulus V.	1605
Pelagius I.	555
Pelagius II.	579
S. PETRUS	45
ius I.	156
Pius II.	1458
Pius	

Pius III.	1503
Pius IV.	1560
Pius V.	1566
Pontianus	231
R.	
Romanus	897
S.	
Sabinianus	604
Sergius I.	688
Sergius II.	844
Sergius III.	905
Sergius IV.	1009
Severinus	640
Silvester I.	314
Silvester II.	999
Silverius	536
Symmachus	498
Simplicius	467
Siricius	385
Sisinnius	707
Sixtus I.	130
Sixtus II.	257
Sixtus III.	432
Sixtus IV.	1471
Sixtus V.	1585

E 6

So-

Soter	173
Stephanus I.	255
Stephanus II.	752
Stephanus III.	752
Stephanus IV.	768
Stephanus V.	816
Stephanus VI.	885
Stephanus VII.	896
Stephanus VIII.	929
Stephanus IX.	939
Stephanus X.	1057

T.

Telephorus	140
Theodorus I.	642
Theodorus II.	898

V.

Valentinus	827
Vigilius	537
Vitalianus	657
Victor I.	192
Victor II.	1055
Victor III.	1087
Urbanus I.	224
Urbanus II.	1088
Urbanus III.	1185

Ur

Urbanus IV.	1261
Urbanus V.	1362
Urbanus VI.	1378
Urbanus VII.	1590
Urbanus VIII.	1623

Z.

Zacharias	741
Zephyrinus	201
Zosimus	417

59. Ex his Palæstini fuere 2.

Græci	11.
Itali	68.
Romani	102.
Germani	4.
Galli	15.
Anglus	1.
Hollandus	1.
Provincialis	1.
Hispani	3.
Africani	2

Benedictini	31.
Eremitæ	2.
Dominicani	3.
Franciscani	4.

E 7

60. Ex

60. Ex eo autem, quod Pontifex Romanus sit verus Petri successor, Ecclesiae caput, & Pastor supremus; sequitur 1. quod ipse sit supra concilium: Patres enim in unum congregati non desinunt esse oves, quarum cura Petro committitur: cui soli dictum fuit: *Pasce oves meas, confirma fratres tuos.* Quare jure optimo concilium Lateranense ultimum less: 2. abrogatis Concilii Basileensis decretis contra Pontificis auctoritatem factis, subdit. *Solum Romanum Pontificem pro tempore existentem tanquam auctoritatem super omnia Concilia habentem, Conciliorum indicendorum, transferendorum ac dissolvendorum plenum jus, ac potestatem habere, nedum è Sacra Scriptura testimonio, dictis Sanctorum Patrum, ac aliorum Romanorum Pontificum etiam Praedecessorum nostrorum. sacrarumque Canonum decretis, sed propria etiam eorundem Conciliorum confessione manifestè constat.*

61. Sequitur 2. quod Pontificis definitiones sint infallibiles absque assensu

su

su Concilii, nam cum Christus Petrum, & in eo ipsius successores fecerit Ecclesiæ Pastores, eisque dederit claves scientiæ, & potestatis, sine fundamento asseritur, non esse illis datam potestatem absolutam docendi, sed conditionatam, & pendentem ab assensu Concilii, Ecclesiæque sibi subditæ; ut sine fundamento diceretur, non tradi absolutam potestatem docendi ei, qui in Universitate aliqua legitima, & approbata sit Doctor, & Cathedram actu accipit, & discipulos quos erudiat; nec tradi absolutam potestatem condendi leges ei, cui ritè & legitime confertur regia potestas per verba, & signa non denotantia ullam limitationem seu conditionem. Et confirmatur autoritate Conciliorum, quæ hanc in Pontifice Romano infallibilitatem agnoverunt. Concilium siquidem Chalcedonense lectâ S. Leonis Papæ epistolâ, quâ Eutyches damnabatur, acclamavit, *Anathema ei, qui ita non credit: Petrus per Leonem locutus*

entus est, eique tanquam certissimæ Fidei regulæ subscripsit actione 4. Idem fuit Concilii Constantinopolitani 2. sensus erga Pontificem Agapetum in causa Anthymi, & Concilii Oecumenici 6. erga Agathonem, de cujus litteris tota Synodus ait. *Quas ut à summo Apostolorum vertice divinitus conscriptas agnoscimus.* Demùm præque hæreses hoc modo damnatæ sunt, nempe per solam Romani Pontificis sententiam, quæ videlicet emerferunt à tempore Apostolorum usque ad Concilium Nicænum I. nempe Marcionis, Montani, Novatiani, aliorumque: nullum enim eo tempore intermedio fuit Concilium generale celebratum. Sic aliæ multæ postea damnatæ fuere, ut Pelagianismus, Semipelagianismus, Priscillianismus, &c.

62. Sequitur 3. quòd, cùm Summo Pontifici sit commissa cura Gregis, & hæc haberi non possit, nisi Gregi ostendatur, quæ sint bona pascua, quæ mala, qui lupi sint, quamvis esse non

non videantur , & alia hujusmodi ;
 jam ad Pontificem pertinet , multa
 definire, quæ à nonnullis invidiosè ad
 quæstionem facti pertinere dicuntur ,
 licet reipsa ad quæstionem juris per-
 tineant ut e. g. quod hæc sit vera Tra-
 ditio Divina , hæc editio Scripturæ
 Sacræ sit conformis ei quam Spiritus
 Sanctus dictavit ; quod hic sit ejus ve-
 rus sensus ; quod hæc Patrum scripta
 contineant sanam doctrinam ; ea ve-
 rò Novatorum , e. g. Lutheri , Cal-
 vini contineant doctrinam pravam ,
 hæreticam , quòdque proinde ipsi una
 cum sua doctrina spectati , habendi
 sint hæretici , quemadmodum plura
 reipsa Concilia anathema dixerunt
 non solum errori e. g. Arrii , Nestorii
 &c. sed etiam Arrio ipsi , Nestorio &c.
 Refert enim Socrates c. 10. l. 1. Hist.
 Eccl. quòd , cùm in Synodo Nicæna
 aliqui Episcopi subscriberent quidem
 damnationi hæresis Arrianæ, sed Arrio,
 ejusque doctrinæ anathema dicere de-
 trectarent, *Quòd minime crederent, eum,*
 qui

qui erat accusatus, hominem ejus generis fuisse, qui tot errores doceret, id satis fuit, ut Synodus illos pro Hæreticis haberet, & exilio mulctaret. Similitè cum in Chalcedonensi Concilio act. 8. Theodoretus anathema Nestorio dicere recusaret, Patres clamârunt; iste hæreticus est, iste Nestorianus est: hæreticum foras mittite. Neque porro illum pro Catholico habere voluere; nisi diceret apertè anathema Nestorio.

63. Quia verò non potest quis obligari ad dicendum anathema alicui ut hæretico, nisi obligetur ad internum judicium, quo judicet illum esse talem, seu ejus scripta verè hæretica esse, sequitur 4. quod Ecclesia, & Pontifex obligare etiam possit ad ejusmodi actum internum; ac proinde teneri fideles in hujusmodi decisionibus non solum præstare silentiū obsequiosum, sed animo verè assentiri, quòd nempe scripta illa hæresim contineant, adeoque quòd eorum auctor specta-
tâ

tâ ejus doctrinâ , hæreticus sit. Atque hæc scilicet sunt, quæ à Theologis appellantur non facta simpliciter sed facta dogmatica, quæ videlicet ad fidei doctrinam pertinent.

64. Hic adverte i. quòd non, quidquid Ecclesia , aut Pontifex damnat circa doctrinam, eodem modo damnat. Nam aliquando damnat aliquam propositionem ùt *hæreticam* , nempe ùt oppositam formaliter , & directè doctrinæ Fidei, seu doctrinæ ab Ecclesia definitæ. Aliquando damnat aliquam propositionem , ùt *erroneam* , nempe ut contrariam communi Patrum doctrinæ, licèt non expressè revelatæ , aut per Ecclesiam definitæ. Aliquando ùt *errori proximam* , nempe ferè contrariam communi Patrum sententiæ. Aliquando ùt *suspectam hæresis, vel erroris* , vel ùt *sapientem hæresim vel errorem*, ex circumstantiis scilicet personæ , loci , vel temporis, quibus prolata fuit. Aliquando ùt *malè sonantem* , quæ videlicet, etsi sensum non

non habeat Fidei dissonum, at verba habet incongrua. Aliquando ut *temerariam*, seu sine fundamento dictam. Aliquando demùm ut *scandalosam*, quæ videlicet dat aliis occasionem ruinæ spiritualis.

65. Adverte 2. quòd non quicquid Pontifex approbat, approbat ut Divinâ fide credendum. Constat enim Summam Theologicam Alexandri A-
lenfis, jussu Alexandri IV. à Facultate Parisiensi examinatam esse, appensis-
que septuaginta duorum Magistro-
rum sigillis approbatam fuisse, ac po-
stea Pontificio ipso diplomate confir-
matam. Similiter Theologiam S.
Thomæ à variis Pontificibus, summis
laudibus approbatam & celebratam
fuisse, & præsertim à Joanne XXII.
Innocentio VI. Clemente VIII. &
Alexandro VII. quorum primus dixit,
D. Thomam *tot miracula fecisse, quot
articulos scripsit. Secundus: nunquam
inventum esse, quòd à tramite veritatis
deviaverit, qui D. Thomam tenuit; eum
verò,*

verò , qui eum impugnavit , semper fuisse de veritate suspectum ; Tertius in Bulla ad Nobiles Neapolitanos, teste Basilio Pontio , *Doctrinam* S. Thomæ sine ullo prorsus errore esse. Quartus , *Afferta* S. Thomæ esse dogmata inconcussa. Approbatam , & laudatam similiter fuisse à Clemente IV. Gregorio X. Sixto IV. & Sixto V. S. Bonaventuræ doctrinam. Nec tamen contra Fidem Divinam peccat , qui in aliquo ab horum Doctorum sententia discedit.

66. *Disc.* Quid ergo declaravit Pontifex in his & similibus approbationibus ?

Mag. Declaravit eos libros approbatos nihil continere contrarium illis, quæ usque ad illud tempus Ecclesia definierat , nihil bonis moribus contrarium , imò continere doctrinam Fidei dogmatibus explicandis , & promovendæ pietati peropportunam.

67. Adverte 3. non semper Pontificem dum aliquid docet , ex Cathedra definire , seu docere , ut Ecclesiæ docto-

Doctorem, & Pastorem; sed aliquando docere præcisè ut doctorem privatum. Sunt enim aliqui Pontifices qui scripta sua vel Theologica, vel Canonica edidêre, ut Innocentius IV. aliique, nec tamen quæ continentur in illis, Pontificiæ definitionis vim habent.

68. *Disc.* Quando censendus est Pontifex loqui ex cathedra, ac definire tanquam Ecclesiæ Pastor, & caput?

Mag. Respondet huic quæstioni Valentia 2. 2. qu. 1. punct. 7. §. 39. dicens: *Tunc verò definit Summus Pontifex ut Ecclesiæ caput, quando decretum edit pro universa Ecclesia, quòdque velit à Fidelibus indubitanter admitti.* Idem docet Granado 2.2. contr. 1. tract. 7. disp. 2. sect. 1. n. 1. Similiter Suarez contra Regem Angliæ lib. 1. cap. 3. n. 16. docet, tunc Pontificem definire ut caput Ecclesiæ, cum *definit, vel approbat tanquam credendum vel observandum ab universa Ecclesia.* Vide Melch. Can-

Canum lib. 6. de locis Theolog. cap. 8. in respons. ad ultimum argum.

69. Quamvis autem Pontifices aliquando responsa sua vel constitutiones dirigant ad particularem Ecclesiam, cum tamen aliquid docent & statuunt, quod omnes generaliter afficit, & ut ab omnibus certò tenendum vel servandum, jam responsum & constitutio vim certæ definitionis habere videtur. Hinc semper Ecclesia hujusmodi responsa, seu constitutiones ut Fidei morumque regulas venerata est.

70. *Disc.* Quandoquidem de hujusmodi Pontificum epistolis, Responsis seu constitutionibus sermo incidit, cupio perdiscere, an Canones, qui dicuntur Apostolorum, & à S. Clemente fuere collecti, sint verè Apostolici, vel ipsius S. Clementis, aut alterius Pontificis?

Mag. Fuere quidem hi 85. Canones sub initium sexti sæculi ab Ecclesia Græca recepti, ut verè Apostolici, & sal-

saltem 50. priores cœperunt eodem tempore recipi à multis in Ecclesia Latina: adhuc tamen hodie ab eruditis ferè omnibus habentur omnes ut supposititii, nec verè collecti à D. Clemente; quamvis multa utilia contineant. 1. quia Gelasius Papa in concilio Rom. 70. Episcoporum eos recenseret inter libros ab Ecclesia rejectos, & non probatos. 2. quia nullus priorum sæculorum Scriptor eorum meminit, etiam cum debuit maxime meminisse; cum nempe ageretur de controversia per hos Canones definita. e. g. Cyprianus in controversia Baptismatis non meminit unquam canonis 46. expresse dicentis, *Episcopum, aut Presbyterum hæreticorum suscipientem Baptisma damnari precipimus.* Nec Victor Papa in ea tam celebri controversia cum Asiaticis Episcopis de Paschate celebrando, allegavit unquam canonem 7. qui vetat Pascha cum Judæis celebrare, qui sanè Canones allegari maxime debuissent. 3. quia S. Isidorus Hispa-

Hispalensis expressè asserit, hos Canones nec à Sede Apostolica recipi, nec à SS. Patribus, & esse ab Hæreticis confictos.

Nec obstat, quod Patres, & Concilia aliquando aliquam constitutionem, seu Regulam appellent Apostolicam: non enim negamus, ab Apostolis verè conditos fuisse aliquos Canones, sed negamus hujusmodi esse prædictos, ac dicimus, certum esse, quòd aliqui non sunt; de aliis incertum, ac proinde prædictam collectionem istorum Canonum, imò & 50. priorum apocrypham esse, nec solum non habere auctoritatem juris Apostolici, sed neque Pontificiam, nempe conditi à Pontificibus Romanis, quorum etiam Constitutiones vocantur quandoque Apostolicæ, ut illæ appellantur, quæ octo libris sub ejusdem D. Clementis nomine sunt collectæ.

7. *Disc.* At has ego putaveram esse ipsorum Apostolorum.

F

Mag.

Mag. Quia videlicet non legisti omnes. Igitur Apostolorum non sunt 1. quia continent nonnullos errores, ut hæreticos esse illos, qui suspicantur, JESUM esse DEUM super omnia; Baptismum ab Hæreticis collatum iterari debere; Sabbathum eâdem solemnitate, quâ diem Dominicam celebrari; Patrem esse Dominum Spiritûs Sancti. 2. quia dies festos ipsis Apostolis statuunt. 3. quia non videntur notæ fuisse priorum Ecclesiæ sæculorum Patribus: si enim notæ fuissent, non dixisset Irenæus in suo cum Triphone dialogo, Sabbathi celebrationem esse Christi passione extinctam: & Cyprianus eas contra Stephanum Papam allegasset. Ex hoc autem primo & tertio argumento habetur, nec esse illas Clementis Pontificis fætum. Adde quod neque S. Epiphanius, neque S. Hieronymus eas Clementi tribuunt, quamvis uterque scripta hujus S. Pontificis recenseat omnia,

72. *Disc.*

72. *Disc.* Quod tandem est eruditorum iudicium, de veterum Pontificum usque ad Siricium decretalibus, audiui enim eas non satis certæ authoritatis esse.

Mag. Non sunt quidem authoritatis certissimæ, non tamen tam incertæ, quàm sunt prædicti Canones & Constitutiones. Referam diversas eruditorum opiniones. Supposititias esse putant aliqui has antiquorum Pontificum epistolas decretales 1. quòd nullus octo priorum sæculorum auctor Ecclesiasticus illarum mentionem fecerit. 2. quòd in his laudatur sæpè Scriptura sacra juxta vulgatam Sancti Hieronymi versionem. 3. quòd in his nullus Hæreticus eorum temporum impugnatur, aut nominatur. 4. quòd Dionysius Exiguus veterum Pontificum epistolarum collector accuratus suæ collectionis initium ducit à Siricii decretalibus, nullâ earum, quæ Siricium prædecessêre, mentione factâ.

etâ. 5. quod videantur continere dicta posteriorum Pontificum, seu Conciliorum, Patrûmque.

Alii econtra genuinas eas habent. 1. quòd ut tales eas agnovêre varia Concilia, nempe Aquisgranense sub Greg. IV. habitum, Colonienſe cap. 3. Moguntinum c. 11. Metenſe c. 5. Rhenenſe contra Arnulphû, & his omnibus antiquius Romanum 70. Episcoporum. sub Gelasio an. 494. 2. quod eas ut genuinas admittant Canonum collectores eruditi Anſelmus Lucenſis, Burchardus, Ivo, Gratianus, & rursûs etiam Theologi communiter cum D. Thoma, qui his epistolis utitur ad confirmanda Fidei dogmata. 3. quod Leo Magnus ep. 1. ad universos Episcopos mandat custodiri omnia suorum Prædecessorum *decreta alia constituta*, quod idem mandat Nicolaus I. ep. 47. scribens ad Episcopos Galliæ; qui si supposititia esse putassent, id sine dubio Nicolao à quo urgebantur, respondissent; quod

quod tamen non fecêre; imò ea uterque Hincmarus Rhemensis, & Laudunensis laudat. Hæc sanè evincunt non esse tam facilè has epistolas reiciendas, ut aliqui faciunt, imò esse veneratione dignas, & ex his benè confici argumentum Theologicum valde probabile, ut ii ipsi fatentur, quibus non satis certus est earum auctor.

Disc. Sed quid de decretis congregationum Cardinalium editis in materia Fidei, aut morum jubente ipso summo Pontifice? Petétne ex illis Theologus certum argumentum? Atque hic locus est, in quo de Cardinalium origine, munere, & auctoritate strictim, & quantum satis sit, me doceas.

73. *Mag.* De horum origine varii varia opinantur. Eos coëpisse volunt aliqui à S. Gregorio, alii à S. Silvestro, à S. Marcello alii, nonnulli à S. Pontiano. Eugenius IV. in epistola ad Cantuariensem Archiepiscop. dicit, Cardinalium nomen non

fuisse quidem primis nascentis Ecclesiae temporibus expressum, munus tamen, & officium à S. Petro Apostolo, & successoribus ejus evidenter institutum. Et quidem quod attinet ad nomen, certum est quod nullibi reperitur Cardinalium mentio facta ante Concilium Romae sub Sylvestro habitum anno 324. in quo can. 7. praecipitur, ut *Diaconi non sint plures per Parochiarum examen, nisi duo, & Cardinales Urbis Romae septem.* Primi Cardinales videntur fuisse soli Diaconi, iisque procuratores pauperum, pupillorum & viduarum suae regionis, dicti proinde Regionarii. Postea crescente numero Fidelium & Presbyterorum primus Parochiae seu tituli Presbyter, qui cæteris sui tituli Presbyteris praesset, dictus fuit Presbyter Cardinalis. Tandem non sub Honorio II. ut opinantur aliqui, sed circa, vel paulò ante Petri Damiani Cardinalis, & Ostiensis Episcopi tempora, nempe circa an. 1057. addi-

additi fuêre Episcopi Cardinales , cum videlicet fuêre designati septem Urbis Romæ viciniore Episcopi , qui assisterent summo Pontifici , eumque in curis & laboribus studio , & consilio sublevarent.

74. Numerus autem sic electorum varius fuit pro varietate temporum. Sub Bonifacio VIII. fuêre Cardinales soli 20. Eo tempore , quo Avenione sedebant summi Pontifices , fuêre 30. Ne plures quàm 34. in posterum forent statuerunt Constantiensis Concilii Patres sess. 40. Sub Leone tamen X. qui una sola Cardinalium promotione creavit 31. visi simul fuêre Cardinales 65. sub Paulo IV. numerati fuêre 70. & sub Pio IV. 76. Tandem Sixtus V. speciali constitutione decrevit , ne plures paucioresque forent in posterum Cardinales quàm 70. ut 70. fuêre seniores de populo Israëlitico Moysi Collaterales , & Assistentes , de quibus Num. cap. II. ver. 16. ita Moyse Deus. *Con-*

grega mihi 70. viros de senibus Israël, quos tu nosti, quod senes populi sint, ac Magistri, & duces eos ad ostium tabernaculi fœderis, faciēsque ibi stare tecum, et descendam, & loquar tibi, & auferam de spiritu tuo, tradámque eis, ut sustentent tecum onus populi, & non tu solus graveris.

Is numerus modò perseverat. Sunt autem ex Diaconorum ordine 14. ex ordine Presbyterorum 50. & ex Episcoporum ordine sex, videlicet antiqui viciniore Romanæ Urbis Episcopi, Ostiensis, Veliternus, Portuensis, Tusculanensis, Sabinensis, Prænestinensis, & Albanensis. Sed inter eos non computatur seorsim Veliternus Episcopus, ex quo Eugenius III. Ostiensi Veliternum univit Episcopatum.

Ex his conficiuntur variæ Congregationes, pro varietate controversiarum, quæ ad Pontíficem deferuntur, ut in his momenta rationum expendantur, antequam vel ab ipsis Congre-

gregationibus, vel à Romano Pontifice sententia feratur. Sunt autem septem præcipuè.

75. 1. Sancti Officii, seu sacræ & universalis inquisitionis rebus Fidei prospiciendis occupata, à Paulo III. erecta, & à Paulo IV. confirmata.

2. Propagandæ Fidei, Missionibus vel instituendis, vel conservandis, vel dirigendis in regionibus infidelium, cæterisque, quæ Fidei propagationem juvare possint, intenta, à Gregorio XV. instituta.

3. Concilii, ad quam referuntur dubia, & quæstiones circa decreta Concilii Tridentini pertinentia ad disciplinam.

4. Episcoporum & Regularium; causis videlicet Episcoporum & Regularium decidendis occupata.

5. SS. Rituum, cui cura sacrarum Ecclesiæ cæremoniæ & consuetudinum. Ad hanc quoque pertinet expendere merita eorum, qui propo-

nuntur, ut inter Beatos, vel Sanctos referantur.

6. Indicis librorum prohibitorum, quæ suspendit, vel prohibet, vel corrigit libros hac notâ dignos.

7. Immunitatis Ecclesiasticæ, controversias scilicet hac super re occurrentes dirimens, aut ad Pontificem referens, ab Urbano VIII. instituta.

76. Omitto alias, quæ minùs faciunt ad rem præsentem, easque, quæ pro temporum necessitate instituuntur, & perpetuæ non sunt. Ut autem respondeam quæstioni, quam proposuisti, dico, harum Congregationum decretis esse omninò parendum, &, si prodeant de mandato & nomine Summi Pontificis, qui est Caput prædictarum Congregationum, habere inviolabilem auctoritatem, ut probat Joannes Cardenas ea differt. 1. suæ Crisis num. 99. & sequ. quem consulere potes. Satis enim pro instituto nostro actum est de Pontificum definitionibus, decretisque.

Quin-